

Hálás vagyok

Az idén 20 éves Baptista Szeretetszolgálat november 6-án, vasárnap a Budapesti Arenában nagy látványosságok mellett, színvonalas műsorral ünnepelte az alapítás óta eltelt éveket, az eredményeket. A baptista intézményekből több ezer látogató érkezett a jubileumi hálaadó estre, a színpadon pedig a segélyszervezet művész barátai szerepeltek.

A jubileumi esztendő oktatási, szociális és humanitárius díjai

A Baptista Szeretetszolgálat 2013-ban díjakat alapított azzal a céllal, hogy az általa fenntartott intézményekben dolgozó, kiváló szakmai tevékenységet végző kol-

légaít elismerje és megköszönje áldozatos munkájukat. Az elmúlt négy év során a mintegy három-ezerből 153 munkatárs kapott díjat.

A 20 esztendő jubileumi műsorkezdést megelőzően vehették át a díjakat a segélyszervezet idén elismert munkatársai. A díjkiosztó résztvevőit Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnökének áldáskérő imádsága után Szenczy Sándor, a Baptista Szeretetszolgálat elnöke köszöntötte.

A Baptista Szeretetszolgálat születésnapi tortáját a díjkiosztó ünnepséget követően Szenczy Sándor vágta fel.

Forrás: baptistasegely.hu
Fotó: Martino Photography

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, hogy sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak.” (Lk 13,24)

A HÉT GONDOLATA

A kapu gyakran használt szóképe a Szentírásban. Maga Jézus is használta példázataiban, hogy szemléltesse az Isten országába való bemenetel módját. Jézus tanításai kapcsán hallgatói közül egyesek jogosan arra a következtetésre jutottak, hogy egyetlen izraelita sem fog könnyedén, automatikusan üdvözülni, csupán származása alapján. A Messiás által meghatározott mód „megnehezítette” az üdvözülést. Ezért teszi fel valaki a kérdést: Uram, kevesen fognak-e megmenekülni? Erre jön válaszként a meghökkenítő felszólítás: Ti igyekeztek!

Bemenni Isten országába csak az fog, aki küzd, harcol az akadályokkal, vagyis bűneivel. Ugyanis bűneink és a hit hiánya jelentik a legnagyobb veszélyt, amelyek kiakaszthatnak minket Isten országából.

A szoros kapu szóképe szintén az üdvözülés áráról beszél. Aki ugyanis azt gondolja, hogy neki nem kerül semmibe üdvössége – nem kell érte semmitől megválnia, hogy a szűk kapun átjusson –, az nem tudja értékelni, és szenvedni sem lesz érte képes. (Boros Róbert)

A HÉT GYAKORLATA

Küzdjünk azért, hogy mindenképp megismerjük Jézus Krisztust!

A HÉT IMÁJA

Fordítsd ránk szent orcád;
Hogy bátrabban hozzád
Fussunk szent Szóed után
Az üdvösség után.
(Szőlősy Benedek:
Bőséges irgalmú Isten)

Lelkészbeiktatás Nagyváradon

Ünnepi istentiszteletre került sor 2016. október 23-án a Nagyváradon Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezetben, aminek keretén belül *Budai Lajos* testvért beiktatták a gyülekezet lelkészi tisztségébe. *Budai Lajos* eddig a székhelyudvarhelyi gyülekezet lelkésze volt.

Az istentiszteleten ígét hirdetett *Simon József* nyugalmazott lelképásztor, aki korábban 26 éven át volt a nagyváradon gyülekezet lelképásztora. Az alkalmon szép számmal voltak jelen a körzetből is.

Az összejövételnek egy szép színfoltja volt, hogy a beiktatott lelképásztort köszöntők sorát *Megyesi József* nyugalmazott lelképásztor nyitotta meg, aki a gyülekezet korábbi lelkészeként – immár 91 évesen – *Budai Lajos* testvérben negyedik utódját köszönthette beiktatása alkalmából.

A Magyarországi Baptista Egyház vezetőségének és tagságának üdvözlését *dr. Bukovszky Ákos* külügyi szaktitkár tolmácsolta. Az avatóbizottság tagjai voltak: *Borzási Pál*, az RMBGYSZ főtitkára; *Veress Efraim* missziókerületi elnök; *Pardi Félix*, az RMBGYSZ elnöke; *Simon József*, az RMBGYSZ korábbi elnöke, és *Giorgio Adrián*, a nagyváradon gyülekezet lelkésze.

Bukovszky Ákos

15 éves az Új Remény Baptista Gyülekezet

Istennek hála, 2016 szeptemberében megérhettük szeretett gyülekezetünk 15. születésnapját. Az ünnepi istentiszteleten *Papp János*, egyházunk elnöke emlékezett vissza az Új Remény Baptista Gyülekezet 2001-ben történt születését megelőző kirendelési istentiszteletre, és felidézte, hogy amikor újra és újra ígét hirdetett nálunk, nyomon követte a formálódó közösség gyarapodását.

Humorosan megállapította, hogy vele együtt öregszenek: az Úr által elhívott fiatalokból, főként még házasság előtt állók kis csapatából egy sok családdal és sok-sok gyerekkel növekedett gyülekezet fogadta most őt.

A legnagyobb világvallás

Papp János testvér *Ézsaiás* 55. részét olvasta fel prédikációja alapjaként. Beszél a legnagyobb világvallásról, amelynek jelszavai: enyém, többet, egyre sikeresebben... De mivel az élet nem így működik, ez a vallás termeli ki a legtöbb sérült, fásult, boldogtalan embert, akik körülöttünk élnek. S talán mi is így tévelyegtünk. *Ézsaiás* azonban az Úrhoz hív: miért adnátok oda magatokat olyannak, ami nem elégít meg? Hiszen Isten a teljes lényünket táplálja, teszi teljessé!

Istenért és az ismeretlenekért

János testvér számunkra is feltette a magunkban megválaszolendő kérdést: „Mibe fektettek be?” Mi az, amiért odaadunk a keresményünket, életünket? Istenért és az ismeretlenekért, Jézus akarata szerint? Ismeretlen utakon kell járnunk, hogy megtaláljuk az Istent még nem ismerőket. Mindezekre ő maga hívott le bennünket, és ő képessé is tesz, hogy szolgáljunk. A

következő kérdés: Mi az új küldetés, kikhez vezet most minket az Úr?

„Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, így én is munkálkodom...”

Nemcsak százéves gyülekezetek tudják ezt mondani: „Ezt mindig így csináltuk, miért tennénk most másképp?” Isten szuverén Úr. Nem hagyta magára a teremtés után a világot. Jézus is ezt mondja: „Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, így én is munkálkodom...” Isten néha így, néha úgy cselekszik. Nem akadály neki, hogy valaki kicsi vagy nagy ember. Mindig megsegíti az övéit. A Zsidókhoz írt levélben is van egy átvezetés. A hithősök felsorolásakor átvált az író: mások nem látták meg Isten dicsőségét... Ha alázattal ráhangolódunk az Úr akaratára, akkor fogjuk azt megérteni. Ha keressük őt, megláthatjuk, hogy hogyan másképpen akar cselekedni rajtunk keresztül.

Példaként hozta testvérünk a két táborra szakadt Ruandát porig romboló törzsi háborút. *Gato* lelképásztor testvér is elveszítette családtagját. Ő azonban nem a saját haragja és fájdalma szerint reagált, ugyanis Isten arra indította, hogy az egymást gyilkoló szülők gyermekeit együtt táboroztassa. A szolgálat az egész országra kiterjedt, és eredményeképpen a következő nemzedéket áthathotta a Krisztustól tanult megbocsátás.

„Isten népének mi erre a válasza?”

A rádióban hangzott el ez a kérdés, amiben az aggasztó nővérhiányról beszélgettek. Testvérünkhöz szólt az Úr, és megemlítette gondolatait

Papp János, Tóth Sándor, Bereczki Lajos

egy testvérnőnek a diakonissza szolgálat megújításáról. Most együtt dolgoznak az Úr új útján. Kérdés: Nekünk miben kell most igazítanunk az életünket Istenhez?

Amióta világ a világ, az Isten munkája szövi át és tartja fenn ezt a világot. Ha kimondja szavát, az megcselekszi, amiért ő kiküldte. Krisztusban elvégeztetett. Elkészítette az utat az Atyához. Higgyetek, nézzetek fel a mindenható Istenre, arra a gazdag örökségre, amit adott. Krisztusra, aki elég mindenkinek egész életében mindenre. Hiszen ez a nap és ez az ünnep is csak róla szól. Ámen.

Az év első felében a gyülekezet csendesnapján az Úr az Ézsaiás 55. részt hozta elénk, ezt tanulmányozva imádkoztunk, beszélgettünk. Most ezen az ünnepi istentiszteleten ismételen erre az igeszakaszra irányította figyelmünket a gyülekezet Ura.

Ennek kapcsán született egy dal is, mely meghallgatható a következő linken: <https://www.youtube.com/watch?v=n4dBfHEhNC0>.

Meghallgathattuk *Bereczki Lajos* lelképásztor testvér buzdító, szívet lángra lobbantó és hálaadásra indító köszöntő szavait is. Lajos testvérünk a gyülekezet 2001-ben történt indulásától kezdve szerető segítséggel követte a közösség születését és formálódását.

Testvérünk emlékeztetett arra is, hogy immár nemcsak a debreceni gyülekezet indulására gondolhatunk az Úr iránti hálával, hanem annak Szegeden 2008-ban megszületett leánygyülekezetére is.

Ezúton is köszönjük minden testvérünknek az értünk elmondott imádságokat és minden testvéri szeretetből fakadó támogatást. Köszönjük, ha a jövőben is így gondolnak ránk!

Szabóné Vali

Nincs visszaút...

Ebben az évben harmadszor halottunk bizonyágtevést a péceli gyülekezetben a fehér ruhába öltözött fiataloktól.

Gáti Edward volt a tizenkettedik, a legfiatalabb, akinek a könnyei voltak a legbeszédesebbek. Testvérei, *Rebeka* és *Richárd* megtérése nyomán figyelhette meg Isten életüket átforgató erejét. Kereste és most megtalálta, szívébe zárta Jézus Krisztust.

Hajba Fanni is arról beszélt, hogy körülbelül négy, négy és fél éve kezdődött minden, amikor is szülei azt szerették volna, hogy menjen el az itteni nyári angoltáborba, mivel nem szerették, ha egyedül van otthon, és azt hallották, hogy ez a tábor sem rossz. „Igazából először nem akartam menni – mondta –, mivel akkor még közel semmit nem tudtam Istenről, csak azt láttam ebből az egészből, mint nagyon sok mai fiatal, hogy ez korlátozásokkal jár, és nagyon sokan úgymond elítélik vagy éppen csak máshogy gondol-

koznak a keresztény emberekről. Bevallom, én is elég elutasítóan álltam hozzá, ráadásul a családom sem hívők közül áll, így alpból nem nőttem bele ebbe a »világba«. Egyszerűen nem tudtam elengedni azokat a dolgokat, amelyek akadályoztak abban, hogy közel lehessenek Istenhez, de legyen hála neki, mégis megtalált. Átformált engem, a szívemet, a hozzáállásomat, a gondolkodásomat, egyszerűen mindent.”

Mindketten más környezetből jöttek és fogadták el a bemeztést, amely nem egy egyházi belépő, tudván, hogy „*mi, akik Jézus Krisztusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk*” (Róm 6,3) – hallhattuk az igehirdetés alapján *Uzonyi Barnabás* lelképásztor testvér részéről.

Mikes Levente hívő családban nőtt fel. Egy időre szűk lett neki a keret, amiben élt, és ki akarta próbálni a „nagybetűs életet”, de csalódnia kellett. Mindez arra volt jó, hogy megértse: minden problémájával egyedül Istenhez fordulhat, mert nála van a megoldás. Ez a felismerés fordította a helyes irányba, hazatalált.

Az igehirdetés mindannyiunkat megerősített abban, hogy saját erőnkől soha nem érhetjük el a tökéletességet, csak az Úr Jézus Krisztus értünk hozott áldozata árán juthatunk el az örök dicsőségbe.

Fogadjuk el az igehirdetés mottóját: Nincs visszaút... eldőlt a szívemben: követem Jézust.

Mikes András

Baptista Művészeti Napok

Premier KultCafé

(2. hét) október 24–28.

Kedd este két rövid lélegzetvételű kabaréjelenetet mutatott be az Utcafront Tolerancia Színház 6 fős csapata *Tréfás Gábor* művészeti vezetésével. Különlegesség, hogy az előadók között hajlék nélkül élő emberek, közöttük dolgozó szociális szakemberek, valamint hivatásos színészek is szerepeltek nagy sikerrel. Elsőként *Rejtő Jenőnek* egy tipikus helyzetkomikumokkal teletűzdelt vígjátékán szórakozhattunk kellőképpen, majd *Nóti Károly* bohózata a „csillárevés mikéntjébe” is beavatott bennünket, nem kevés nevetés közepette. Ezen az estén nemcsak a kikapcsolódás élményével gazdagodhattunk, de e sokféle háttérű, mégis remek egységet mutató, különleges társulaton keresztül kikerülhetetlenül elért bennünket a nem titkolt cél, a társadalmi érzékenyítés.

Szerdán *Meláth Andrea* és *Szappanos Tibor* dalestjére került sor a KultCafé színpadán. A művésznőt állandó zongoristapartnere, *Virág Emese* kísérte, műsorukban kortárs magyar szerzők (*Orbán György* és *Fekete Gyula*) dalai hangzottak el. Az est férfi művész előadójától pedig egy dalciklust hallhattunk: *Schuman Heine* verseire komponált, *Dichterliebe* (A költő szerelme) című 16 dalát eredeti nyelven felesége, *Kanizsár Noémi* zongorajátékával. A zeneileg szövegeileg is igen modern magyar szerzemények a kitűnő szövegmondással prezentálva különlegességeként hatottak, ugyanakkor a német romantikus dalciklus líraiságával, szépségével, ihletett tolmácsolásban kedvezett a klasszikus zenét áhító füleknek.

Comenius Ház

Imaházmegnyitás Sülysápon

„...a régi elmúlt, és íme:
új jött létre” – 2Kor 5,17

A Sülysápi Baptista Gyülekezet hároméves munkája és az ez idő alatt megtapasztalt isteni gondviselés eredményeként 2016. szeptember 3-án az újjáépített imaház megnyithatta kapuit a gyülekezet számára.

Sülysápon a közel 100 éves imaház a 2010-es évek elejére szerkezetileg megromlott, gyülekezeti alkalmakra és Isten tiszteltére alkalmatlanná vált. 2013-ban a 12 tagú gyülekezet egységes döntést hozva az imaház felújítása mellett döntött. A munkák kezdetekor hamar nyilvánvalóvá lett: az imaház olyan állapotba való megújításához, hogy az teljes valójában Isten dicsőségét hirdesse, komplett újjáépítés szükséges.

Az imaházmegnyitó ünnepségen az egész gyülekezet hitvallásává vált: „Mindaddig megsegített minket az Úr”. A gyülekezet a felújítási munkához 1,8 millió forinttal kezdett neki. Az építkezés 8 millió forintos költségének felét és ezen felül a kétkézi munka java részét saját erőforrásaiból fedezte, míg az anyagiak másik 50%-át külső adakozók adták. Mindez emberi tervezés szerint lehetetlen lett volna, de Isten segítségével valósággá vált.

Az imaház megújult épületét Lukács Péter tervezte, az újjáépítés felelős műszaki vezetője Várady István testvér volt. A kivitelezés

(Folytatás a következő oldalon)

Különleges zenei élmény a Nádor Teremben

A Baptista Művészeti Napok keretében 2016. október 27-én az Andor Ilona Ének-Zenei Általános és Alapfokú Művészeti Baptista Iskola szervezésében ünnepi hangversenyt adott több baptista fenntartású intézmény.

A hangverseny helyszínéül méltó és csodálatos környezetet biztosított a szecessziós stílus egyik legszebb koncertterme, a budapesti Nádor Terem.

Ribáné Horváth Enikő igazgatónő megnyitója után Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke mondott szívéhez szóló köszöntő beszédet.

A baptista egyház részéről több jeles személyiség tisztelte meg jelenlétével a hangversenyt, köztük Háló Gyula kommunikációs vezető és Szász Veronika területi oktatási igazgató. Az alkalmon baptista művészeti díjat vehetett át Pannonhalmi Zsuzsanna keramikusművész és Tóka Ágoston orgonaművész. Jelen volt még Széplaki Edit, a

kisújszállási zeneiskola intézményvezetője, és Somorjai Ágnes, a Vakok Általános Iskolájának igazgatója.

A műsorban iskolánk tanulói mellett felléptek a kisújszállási Baptista Alapfokú Művészeti Iskola, a II. Rákóczi Ferenc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Baptista Általános és Alapfokú Művészeti Iskola növendékei, valamint a Vakok Általános Iskolájának Pacsirta Kórusa. A koncerten fellépő növendékek tanáraik közreműködésével színvonalas műsort adtak elő, melyet a közönség lelkes tapsal jutalmazott. Az est folyamán az együttműködés szép példáját láthattuk, amikor is az ország különböző pontjain működő iskolák tanulói közös műsorban léptek fel egy nyelvet beszélve, a zene egyetemes nyelvezét. Kívánjuk, hogy még sok hasonló eseményre kerüljön sor!

Szarka-Bögös Réka

2016 baptista művészei – díjátadó

A Magyarországi Baptista Egyház életében fontos szerepet töltenek be művészeink. Elkötelezett keresztény alkotói és előadói szolgálatuk az egyházban, a gyülekezetekben és a társadalomban nélkülözhetetlen eszköz a kultúra gazdagításában, alakításában és a krisztusi misszióban egyaránt.

A művészet alapvetően határozza meg korunk kultúráját. „A kultúra szeretete és tisztelete: az élet szeretete és tisztelete! Az elődök kultúrája viszont egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának” – fogalmazta lényegre törően Kodály Zoltán. Ezért is tartja fontosnak egyházunk, hogy a köztünk élő művészeket és a művészeti pályára készülő fiatalokat bátorítsa és elismerje.

Ebben az évben a Comenius Ház – a Magyarországi Baptista Egyház kommunikációs osztályának kulturális és médiarodája – megalapította „az év baptista művésze” díjat.

Az alapítás évében egyházunk a 2016 Baptista Művésze díjat Pannonhalmi Zsuzsanna keramikus részére, valamint a 2016 Fialat Baptista Művésze díjat Tóka Ágoston orgonaművész részére adományozta.

A díjakat Papp János egyházelnök és Háló Gyula kommunikációs szaktitkár adta át a művészeknek a baptista művészeti iskolák 2016. október 27-i ünnepi koncertjén az Andor Ilona Ének-Zenei Általános és Alapfokú Művészeti Baptista Iskola által szervezett gála hangversenyen a Nádor Teremben.

A 2016 Baptista Művésze díj kitüntetettje Pannonhalmi Zsuzsanna keramikumművész

Pannonhalmi Zsuzsa Ferecnzy Noémi-díjas magyar keramikus, érdemes művész, a Wartha Vince Kerámiaművészeti Alapítvány elnöke, a folyamatosan működő Hódmezővásárhelyi Nemzetközi Kerámia Központ vezetője. 1996 óta a Magyar Keramikusok Társaságának elnöke. Nagyszámú köztéri szobrai és templomokat, imaházakat gazdagító munkái közismertek.

Bakonyvári M. Ágnes művészettörténész így jellemzi:

„Pannonhalmi Zsuzsa valamennyi művével arra tesz kísérletet, hogy világképi igénnyel értelmezze a valóságot, az emberi életet. Ennek jegyében motívumvilágában érzékenyen reagál a legkisebb emberi közösséget jellemző szokásokra, hagyományokra, táji, tárgyi jelekre, de a világegyetem egészében érvényesülő törvényszerűségekre is. Érzékeny élményként közvetíti az emberi lét tér és idő általi meghatározottságát. Ezért törekszik alkotásaival a tér értelmezésére, és készíti a térképzésre, a tértagolásra, a térszervezésre alkalmas morális, illetve építészeti műveket. Ennek a törekvésnek jellegzetes megnyilvánulásaként gyakran találkozni munkáin az oszlop motívumával, vagy magának az oszlopnak önálló kompozícióként való megjelenítésével.”

Pannonhalmi Zsuzsannára jellemző az óriási technikai, régészeti, néprajzi, restauratori, történelmi, művészettörténeti tudás, amely beépül művészeti munkájába, és jelentősen gazdagítja azt.

Több évtizedes kiemelkedő alkotói, valamint hazai és nemzetközi

oktatói munkásságának elismeréseként adományozzuk Pannonhalmi Zsuzsanna keramikusnak a 2016 Baptista Művésze díjat.

A 2016 Fiala Baptista Művésze díj kitüntetettje Tóka Ágoston orgonaművész

Tóka Ágoston Junior Prima díjas orgonaművész.

Pálúr János, Ruppert István és Fassang László tanítványaként szerzett kitüntetéses minősítéssel orgonaművészi diplomát. Az orgona mellett zongorát *Prunyi Ilonánál*, csembalót és barokk kamarazenét *Spányi Miklósnál* tanult.

Már szakközépiskolásként számos díjat nyert az országos orgona-, csembaló- és kamarazenei versenyeken.

Már egyetemi tanulmányai alatt is több nemzetközi versenyen szerepelt eredményesen. Több mesterkurzuson vett részt világhírű professzorok vezetésével, valamint Németországban, Franciaországban, Hollandiában és az Amerikai Egyesült Államokban is járt tanulmányúton.

2010 óta a neves orgonaművész, *Beharka Pál* utódaként az Újpesti Baptista Gyülekezet orgonistája. Rendszeresen fellép szólístaként, orgona- és zongorakisérőként, valamint barokk zenei együttesekben continuo-játékosként.

Az egyházi, ökumenikus és magyar kulturális élet sok-sok területén való kiemelkedő és magával ragadó játéktudásának, mindig szolgálatkész lelkületének elismeréseként adományozzuk Tóka Ágoston orgonaművésznek a 2016 Fiala Baptista Művésze díjat.

Baptista Sajtószolgálat

(Folytatás az előző oldalról)

folyamatos résztvevője volt *Mikó Gedeon* testvér és csapata Rákoscsabáról.

Az ünnepi istentiszteletet *Kelédi Márton* beosztott lelkipásztor vezette. Az imaház megnyitásánál közreműködött *Mészáros Kornél*, egyházunk főtákará, ifj. *László Gábor* vezető lelkipásztor, *Bákonyi Tibor* gyülekezetvezető és *Horinka László*, Süllyás város polgármestere. Az ünnepi istentiszteleten Ézsaiás könyve 66,1-2. versei alapján *Mészáros Kornél* hirdette Isten ígét, rámutatva az igazi építőre, a mindenható Istenre. A gyülekezetet köszöntötte és áldást kívánt a Budapesti Baptista Egyházkerület részéről *Papp Szabolcs* egyházkerületi alelnök, a rákoscsabai gyülekezet részéről ifj. *László Gábor* vezető lelkipásztor, a helyi pünkösdi gyülekezet részéről *Cartoletti Norbert* lelkipásztor, és Süllyás város nevében *Horinka László* polgármester. A gyülekezetet köszöntötte két korábbi lelkipásztora is, akik még az előző imaházban szolgálhattak: *Lukács Gyula* és *Nagy Sándor* testvérek. Az ünnepi istentisztelet szeretetvendégséggel zárult.

Szívbéli kívánságunk, hogy amiképpen az imaház Isten akaratából felépülhetett, ugyanúgy és ugyanazon akaratból erősödjön meg a gyülekezet, és hirdesse mind a ház, mind a gyülekezet Isten dicsőségét Süllyás városában. Az imaházmegnyitásról a Tápió+ Tv Magazin című műsorában megjelenő híradás megtekinthető az alábbi linken: https://www.youtube.com/watch?v=6_O-mXJPQmI.

Kelédi Márton

Papp János, Pannonhalmi Zsuzsanna, Tóka Ágoston, Háló Gyula

Nem feledkezik meg rólam

Néhány nappal a hálaadónapunk előtt a péntek délutáni forgatagban hazafelé tartottam. A fejem még le nem zárt ügyekkel volt tele, azt számolgattam, melyik ügy várhat és melyikre kell még időt szánnom, amikor hazaérek. Gyorsan átgondoltam a hétvégi teendőket, hogyan oszszam a napok kevéske óráit. Ahogyan bandukoltam, még az eső is eleredt. Álldogáltam a megállóban, de a villamos sehogyan sem akart megérkezni, időközben a várakozó tömeg egyre csak növekedett. Tényleg minden talpalatnyi hely feltöltődött várakozókkal. Percről percre nyomasztóbbá vált a légkör.

Egyszer csak arra gondoltam, hogy nem kell nekem itt ácsorognom, sétálhatok is néhány megállónyit, és elindultam a Körúton hazafelé. Ahogyan megálltam a zebránál várva a zöld jelzést, a felhők mögül hirtelen kibukkant a nap, és csodálatos szivárványt láttam kirajzolódni az égen. Csak 5-10 méterre voltam a megállóban várakozóktól, de láthattam azt, amit ők nem, mert elindultam a célom felé.

Nagyon kicsi változás volt, azonban csak innen vált számomra láthatóvá Isten szövetségének jele, amely mindig melegséggel és biztatással tölti meg a lelkem. Ha ott maradok, ahol korábban voltam, és nem teszek semmit, nem láthattam volna. Így azonban megértettem ezt a kedves, ismételt üzenetet: nem hagy magamra, és megerősíti szövetségét velem, lehet bár borongós, fáradt, szomorkás a hangulatom, nem vagyok egyedül.

Tiszáné Gabriella

A hálaadás különböző színei

2016. október 9-én hálaadó ünnepi istentiszteletet tartottunk Miskolcon a Belvárosi Baptista Gyülekezetben. Vendégünk Papp Dániel berettyóújfalui lelkipásztor volt, akit gyülekezetéből el is kísérték néhányan. Szolgálatát az Ézsaiás 38,9–20 bibliai ígérésből hangzott el, s ehhez kapcsolódóan a bizonyosságokban is hallhattunk személyes gyógyulást átélt megtapasztalásokról.

Hálaadásra sok okunk lehet

„Hálás vagyok, hiszen megfogalmazhatom, kifejezhetem és megoszthatom hálaérzetemet azért a nagyszerű isteni ajándékért, amelyet így nevezünk: Élet. Örök élet.” (Tisza Attila)

De hálasak lehetünk Isten jelenléteért is, ahogyan Tiszáné Gabriella is megfogalmazta a *Nem feledkezik meg rólam* című írásában (lásd a szélső hasámban). Nem mindig élünk át nagy katarziszokat, olykor elég, ha csak továbblépünk, haladunk a célunk felé, és emlékezünk arra, amit Isten ígért nekünk (5Móz 31,6). Mindig hálás vagyok Isten jelenléteért. Isten jelenlétét a hétköznapiakban is megtapasztalhatjuk, akár egy házicsoporthoz vagy más kisebb összejövetel kapcsán is. Ezért is adhattunk hálát, ahogyan ezt tette Jobbágy Márta is bizonyosságában: „Ahogy közeledett a hálaadó istentisztelet napja, egyre többet gondolkodtam azon, hogy miért is vagyok hálás. Elkezdtem visszapörgetni magamban az utóbbi néhány hónap eseményeit. Rádöbbenem, hogy rengeteg hálaokot felsorolhatok, sok mindent megköszönhetek az Úr Jézus Krisztusnak. Mindezek között egyvalami lett igazán hangsúlyos bennem: a hívő közösség. Hálás vagyok Istennek, hogy hívő családban nőhettem fel, hogy már kisgyermekként megismerhettem őt, és megtapasztalhattam a hívő családi légkört, lelki közösséget. Aztán köszönöm az Úrnak, hogy megajándékozott hívő

barátnőkkel, akikkel együtt imádkozhatok, és megélhetjük a közös imádság erejét, hatalmát. Olyan jó egy-egy ilyen imádság alkalmával megélni, hogy az Úr felszabadít a vállaimat éppen nyomó teherrel.

Hála van a szívemben az ifjúság közösségeért, hogy tanulhatunk egymás életéből, épülhetünk egymás hite által. Hálás vagyok a házicsoporthoz közösségeért, hogy a hétköznapi forgatagában van egy este, amikor hívő testvérekkel közösségekben csendesedhetek el és figyelhetek az Úr Jézus Krisztusra. Nem utolsósorban hálás a szívem a gyülekezetünk közösségeért, hogy van gyülekezet, van ez az imaház, ahova vasárnaponként eljöhettek. Köszönöm az Úrnak, hogy nincs olyan betegségem, nincs olyan külső tényező, ami megakadályozna abban, hogy az istentiszteleteken részt vegyek és betöltekezhessem az Úr Jézus Krisztussal.”

Volt, akit Isten bátorított is, így tette ezt többek között Tóth Boglárkával, aki elmondta: „Hálás vagyok azért, hogy az utóbbi időben Isten bátorít és tanít olyan dolgokat, amelyek eddig nehezen mentek és félttem tőlük. Mostanában viszont olyan üzeneteket kaptam az Úrtól, amelyek pozitívan hatnak rám és megváltoztatják a hozzáállásomat. Egy ilyen ige ez is: »Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítlek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbjával támogatlak.« (Ézs 41,10)»

Mindannyian megtapasztalhattuk már, hogy milyen érzés az, ha Isten megáld minket valamivel, és még nagyobb öröm az, ha ebből az áldásból más is részesíthetünk. Ezt és az ezzel kapcsolatos tapasztalatát osztotta meg velünk Molnár István gyülekezetvezető is: „Hálaadás ismét? Az őszi hálaadó ünnepélyünkön megoszthattuk egymással, mit köszönünk Istenünknek ebben az évben. Én is elmondtam az egyik hálaokom, a gazdag termést, és hogy sokaknak szerezhettem örömet szétosztva a gyümölcs egy részét. Este beszélgettünk arról, hogy a múlt évben is említettem ezt az áldást, és ez több gondolatot ébresztett bennem a témával kapcsolatban. Milyen furcsa, hogy hálaadó ünnepélyeink többsége (főleg városban) csaknem teljesen elszakadt az eredetétől, hogy az aratás után hálát adjunk az Úrtól kapott szép termésért, gondviseléséért. Miért is? Mert bemegyünk a boltba, és megvesszük, amit akarunk. Vagy ha valami lefagyott (pl. a barack), majd veszünk im-

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

PESTERZSÉBET: Hosszan tartó betegség után 2016. június 17-én a csepeli temetőben nagy részvétel mellett kísértük utolsó útjára **Kovács Zoltánné Bereczki Szilviát**. Nem sokkal hatvanadik bemenetelési évfordulója előtt, 74. életévében ment át Urához az örökkévalóságba. Hűséges és szolgálatkész tagja volt a gyülekezetnek. Temetésén *Nemeshegyi Zoltán* lelképásztor szolgált.

portot. Az Istenünktől való függőséget iktatta ki a modern világ, és vele együtt sajnos az ez irányú szívbeli hálaadást is.

Szabad-e hasonló dolgokért hálát mondani, mint tavaly? Ha valaki átessett tavaly is és most is egy-egy műtéten, és sikerült, visszafoghatjuk-e, hogy ne akarjon hálát adni újra? Ha valaki kapott tavaly is és most is fizetéselemelést vagy előléptetést, hasznos, ha ismét hálás érte? Ha jó termést kaptam az Úrtól tavaly is és most is, gond, ha ezt megosztom és így fejezem ki hálámat? Persze hogy nem, mert mindhárom friss, élő és őszinte. Szerintem az az igazi gond, ha nincs bennem semmi hálaérzet, be vagyok savanyodva, mert nem látom meg Isten jóságát az életemben. Aztán illemből valamit előkotrok, hogy mégse maradjak ki. Ez gond. Az adás öröme. Ha valaki úgy ad valamit a másiknak, legyen az akár testvér, hogy vár cserébe valamit, vagy el akar érni egy bizonyos célt az adott személyen keresztül, nem lesz öröme. Az egy ajándék, ha valaki tiszta, felszabadult szívvel tud elfogadni és tud adni is. Örülök, hogy ez az ajándék kegyelemből az enyém is lehet. A »kegyelmi számlánkat« se tudjuk soha kiegyenlíteni, bár sajnos vannak, akik még Istent is ki akarják fizetni. De lehetünk hálásak, és ezt kifejezhetjük úgy embertársaink felé, mint Istenünk felé, és ez kedves neki. Gyakoroljuk magunkat benne!”

A hálaadó istentiszteleten nemcsak felnőttek, hanem gyerekek is szót kaphattak. Nagy Odett testvérével, Ivett-tel versben fejezte ki mindazt, amiért már egy gyermeki szív is hálás lehet. A verssorokban felcsendültek a növények, állatok, emberek és nem utolsó-

sorban Isten és az ő ajándékai mint hálaokok.

„A hálaadó istentiszteleten elhangzott szó, biznyságtétel, ének, igehirdetés mind-mind a szívemhez beszélt, és közben dicsértem az Urat szeretetért, kegyelméért – mondta özv. Szűk Zoltánné Adrienn. – Hálás vagyok az igéért, amely nekem szólt, és hiszem, hogy Isten készítette nekem ajándékul. Hála tölti be a szívem, hogy Isten ismeri szívemet, és én is őt, és reménységemet ő teljesíti be. Továbbá hálás vagyok azért, hogy nincsenek hiábavaló pillanatok, mert mindenben, ami történik velem, megérinthez Isten” – zárta gondolatait Adrienn.

A fenti sorok is azt mutatják, hogy mennyi okunk lehet a hála. Egyetértetek, és bennem is az fogalmazódik meg évről évre, amit Molnár István testvér is említett, hogy nem az a gond, ha valaki évről évre ugyanazért a dologért hálás, sőt! Az a probléma, ha valaki úgy látja az életét, hogy egy év leforgása alatt nem történt semmi olyan esemény vele, amiért hálát adhatna. Talán azért, mert nem történt semmi komolyabb probléma sem! Hiszen ha történt volna, valószínűleg jobban feltűnne, hogy már önmagában az is nagy dolog, amikor minden rendben megy, egészségesek vagyunk, élünk, mozgunk és még folytathatnánk a sort, ami mind Istent dicséri! Jó, ha észrevesszük, hogy az élet „apró” és valójában nem is apró dolgai is Isten ajándékai, például az egészség, esetenként gyógyulás stb. Jobb, ha nem várjuk meg azokat a problémákat, amelyek elmúlása után hálát tudunk adni, hanem előre meglátjuk az Istentől kapott élet mindennapos ajándékait!

Nagy Krisztina

HIRDETÉS

♦ Eminent 2000 GrandTheatre dobgépes, analóg szintetizátorral kombinált, kétmanuális és lábbaszszusos elektromos **orgona** gyári székekkel, kottatartójával, részletes gépkönyvvel **eladó**. Néhány éve nincs használatban, előtte tökéletesen működött, minden billentyű szól. Érd.: 06/20-7739393.

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **November 20-án**, vasárnap 9–12 óráig **női konferenciát** tartanak a pesterzsébeti imaházban (Budapest XX. ker., Ady Endre u. 58., Ady Endre – János u. sarok). Előadója *Budai Evódia*, címe *Mária és Márta*. A konferencián kapható lesz Budai Evódia 2017-es keresztény női kalendáriuma.

2016 az ÉRTÉKEK éve

novemberi témája:

Értékünk: Krisztus megtapasztalása

A HÓNAP IGÉJE

„Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak, és hisznek.”
(Jn 20,29)

A HÓNAP GONDOLATA

Amikor az ember először találkozik Krisztussal, először tapasztal meg valamit öbelőle, ez olyan meghatározó esemény, amelyet ideális esetben örök életre szóló elköteleződés követ.

És mert az Úr élő, személyes kapcsolatra törekszik velünk, sokszor és sokféle módját adja, hogy megtapasztalható legyen: egyéni elcsendesedéseinkben, közösségi alkalmakon, az úrvacsorában, zárandokúton, zenei dicséretében, egymás szeretetében, imádságban, az Ige tanulmányozásában.

De ugyanígy egy kiránduláson a természetet szemlélve, hitmélyítő konferencián ülve, vagy egy baráti beszélgetésben is megélhetjük jelenlétének valóságát.

Egy fontos feltétele van annak, hogy ez újra és újra megtörténhessen velünk: a nyitott szív. Minél fogékonyabbak vagyunk erre, akár komfortzónánk elhagyásával is, és igazán mélyen vágyjuk az Úr Jézussal való szoros kapcsolódást, annál inkább meg fogjuk tapasztalni őt.

A HÓNAP KÉRDÉSEI

Él-e még bennünk az Úrral való első találkozásunk emléke?

Mikor éltük át legutóbb az ő jelenlétét?

Hogyan történt?

Mesélünk ezekről másoknak, ezáltal is életben tartva megtapasztalásainkat?

Szabadok vagyunk-e arra, hogy ő bárhogy, bármikor jelenlétébe vonhasson?

A HÓNAP IMÁJA

Urunk, áldj meg bennünket jelenléd teljességével a neked tetsző módon, mi pedig odaszánjuk magunkat erre.

Amen.

„Interaktív zenei barangolás”

„Interaktív zenei barangolásra” szóló a Baptista Művészeti Napok meghívója, ahol a záróesten a Baptista Központi Énekkar szolgálata tette nem mindennapivá az eseményt.

Háló Gyula lelkipásztor, közösségünk kommunikációs igazgatója bevezetőjében a „művészeti hetek” jelentőségéről beszélt, ami bemutatkozás azok felé, akik a baptisták által művelt kultúrát nem vagy alig ismerik.

Oláh Gábor karnagy elmondta, hogy az este folyamán Isten dicsőítésének bemutatására kerül sor több „halleluja”-kórusmű segítségével. A szó jelentése: „Dicsérjétek az Urat”. Viadana Örvendező zoltára az ujjongó istenmagasztalás bevezetője volt: „Áldjuk az Ur nevét!” Telemann 117. zoltárában Isten irgalmasságának és igazságának feltárása után a szólamok olykor párosával, máskor egyenként mondták a halleluját, míg Erlebach Hallelujájában az egyes csoportok váltották egymást Isten dicséretében. Händel Hallelujája a Messiás oratóriumából – mint hallottuk – a menny fátyolát vonta félre egy pillanatra, hogy Isten dicsőségét, mindenhatóságát szemléljük.

A barokk zene után a klasszikus világban folytattuk barangolásunkat, és Mozart Exultate Jubilate – Halleluja hangversenyáriáját hallottuk Kiss Rózsa igen művészi előadásában Tóth Sámuel zongorakíséretével. A másik Mozart-művet a kórus énekelte: Alleluja – áldjuk az Ur nevét! Más zenei eszközök, de ugyanaz a hódolat, dicséret annak, Aki a mennyben lakozik, és mégis az alázatosoknak is bizodalma.

A „Kegyvelmed végtelen, Uram” kezdetű ének hallelujarészlete – mai szerző – Révész László feldolgozásában hangzott el. A feszes szerkesztésű műben a középső szólamok más ritmusban éneklnek, mint a szoprán és baszus, ez adja belső melegségét, mely mégis a méltóság kifejezése. Thompson Hallelujája igen gazdag dinamikával,

tempóváltásokkal bizonyította Isten dicséretének azt a módját, amely a csendes megszólalástól az elragadtatottságig jellemezheti a hívő embert. Bortnyanszky „Boldogok, kik újjálettek” énekét Ráduly Emil dolgozta fel, a hallelujákban fejezte ki a boldogságot és örömet, ami

az újjászületett embert eltölti. Ráduly Emil másik éneke a szent Istenhez vezetett a csend útján: „Az óceánpart neve: Csend...” (Illés csendje hasonló!!!) A Jn 3,16 Gábor általi megzenésítése Isten mentő szeretetét mondta el minden jelenlétnek: „mind, ki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

A hálaadás hangjait szólaltatta meg Sodestrom „Hűség végtelen” szerzeménye, amely igen népszerű ének több keresztény gyülekezetben is. Bliss műve, a „Ha Isten békéje lakja szívemet”, a nyugalmat, Istenre hagyatkozást árasztja a hallgatókra és az énekesekre: „Az Úrban jó nekem”. Ezután a kitörő örvendezés zenéje, éneke hangolta szívünket: „Mily üdvös tudnom: Jézus enyém!” Jobbágy Bence feldolgozásában Crosby Fanny több mint százéves szövegével, Knapp dallamával.

Ezután köszönte meg az énekkar és a közreműködők – Kiss Rózsa (ének), Schönek Anna (fuvola), Szomor Anikó (fuvola), Tóth Sámuel (zongora), Oláh Gábor karnagy – szolgálatát Háló Gyula. Beszélt arról a művészi színvonalról, amit a Központi Énekkar immár közel hatvan éve képvisel egyházunkban. Hogy milyen érték, nem kell bizonygatni, hiszen igény van szolgálatára a gyülekezetektől a széles ökömenéig, sőt azon kívül is. „Hálásak vagyunk érte Istennek” – mondta.

Oláh Gábor szólt arról az elhívásról, amely arra kötelezi, hogy Isten felé a legjobbat, a legszebbet adja, hiszen neki tartozik, tartozunk mindnyájan elszámolással.

Ezután valóban interaktív lett az éneklés, Tóka Szabolcs „Jézusért élek egészen” feldolgozását a kórus és a közönség együtt énekelte felváltva, ahogy a karmester vezényelte. Mindenki részese lett az énekkarnak, lelkesen énekelte együtt Isten dicsőségére.

Kiss Emil